



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 341/2019-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. septembra 2019 prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], Fintice, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 168/2014, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] Fintice (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa

čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 168/2014, rozsudkom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol žalobcom v konaní vedenom proti Okresnému súdu Bardejov o náhradu škody vo výške 51 062 eur.

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 6 C 168/2014 z 21. apríla 2016 žalobu sťažovateľa zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania.

Sťažovateľ podal proti rozsudku súdu 1. inštancie odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd rozsudkom sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi.

Sťažovateľ podal 19. januára 2017 proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, ktoré spísal sám. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018 dovolanie odmietol, keďže sťažovateľ neodstránil nedostatok podaného dovolania (dovolanie nebolo spísané advokátom) a žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania.

3. Sťažovateľ uvádza, že súdne konanie začalo 1. apríla 2014, t. j. trvá viac ako 5 rokov. Ďalej poznamenáva, že má pochybnosti o zaujatosti sudcov, konajúcich v predmetnej veci. Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018 je podľa sťažovateľa *„nezákonné, protiústavné a treba ho zrušiť v celom rozsahu a vec, podanie na vydanie platobného rozkazu treba vrátiť na Okresný súd Bardejov na rozhodnutie, kde je preukázaná nezákonnosť sudcov, ktorý musia konať tak, ako im prikazuje zákon a Ústava Slovenskej republiky“*. Sťažovateľ uvádza, že bol niekoľkokrát súdom 1. inštancie vyzvaný v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 Civilného sporového

poriadku (ďalej len „CSP“), aby zabezpečil spísanie dovolania advokátom, sám však nepožiadala Centrum právnej pomoci o právnu pomoc, keďže „*má s nimi zlé skúsenosti*“.

4. Zo záverov ústavnej sťažnosti ústavný súd identifikoval, že sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol vo veci nálezom o porušení jeho základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a 2 a čl. 149 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 168/2014, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018. Sťažovateľ žiada priznať primerané finančné zadošťučinenie vo výške 20 000 eur.

II.

5. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa ustanovenia § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovela žiadosti navrhovateľa

o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

III.

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o namietanom porušení jeho základného práva podľa čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a 3, čl. 48 ods. 1 a 2, čl. 149 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 168/2014, rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 a uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018.

Sťažovateľ v konaní nie je zastúpený právnym zástupcom a ústavný súd poznamenáva, že v sťažnosti absentuje jej ústavnoprávne odôvodnenie a jej obsah nie je jednoznačne zrejмый.

10. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

11. Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene [§ 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde].

12. Ústavný súd už mnohokrát uviedol, že v prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03, III. ÚS 589/2017, I. ÚS 122/2019).

13. Pre účely zistenia včasnosti podania sťažnosti ústavný súd dožiadal okresný súd o oznámenie dátumu nadobudnutia právoplatnosti namietaného uznesenia najvyššieho súdu a jemu predchádzajúceho rozsudku krajského súdu. Z listu okresného súdu sp. zn. 1 Spr O 380/2019 z 18. júna 2019 vyplýva, že namietané uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 173/2017 z 18. decembra 2018 nadobudlo právoplatnosť 1. februára 2019. V ten istý deň, 1. februára 2019, bolo namietané uznesenie najvyššieho súdu aj doručené sťažovateľovi.

Rozsudok krajského súdu sp. zn. 17 Co 165/2016 z 22. novembra 2016 nadobudol právoplatnosť 27. decembra 2016.

14. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola podaná osobne do podateľne ústavného súdu 3. júna 2019, t. j. 4 mesiace po právoplatnosti namietaného uznesenia najvyššieho súdu a viac ako 2 roky po právoplatnosti rozsudku krajského súdu. V čase podania ústavnej sťažnosti bolo konanie vo veci sťažovateľa pred všeobecnými súdmi už právoplatne ukončené.

15. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že ústavná sťažnosť bola podaná oneskorene, t. j. zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty, ktorú ustanovuje zákon o ústavnom súde na jej podanie.

16. Vzhľadom na tieto zistenia ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

17. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa obsiahnutými v sťažnostnom petite.

Poučenie: Proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. septembra 2019